

Arrest

nr. 68 999 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 9 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat A. BOURGEOIS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Servisch staatsburger, behoort u tot de etnisch Albanese bevolkingsgroep en had u sinds 1986 uw vaste woonplaats in het dorp Miratovac in de gemeente Presevo (Zuid-Servië). Op 14 juli 2009 zou de Servische gendarmerie uw huis binnengevallen zijn om een huiszoeking uit te voeren. Hoewel er geen illegale wapens gevonden zouden zijn, werd uw neef langs vaderszijde (Q. M. (...)) gearresteerd op verdenking van wapensmokkel. Ten gevolge van deze gebeurtenis had uw vrouw, die op dat moment twee maanden zwanger was, bloedverlies. Aangezien u niet naar het ziekenhuis in Vranje durfde te gaan, zou u uw vrouw naar het ziekenhuis van Gjilan in Kosovo brengen. U zou in Kosovo blijven tot na de geboorte van uw tweede kind. Tijdens uw zeven maanden durende verblijf in Kosovo zou uw eerste kind afwisselend

opgevangen zijn door uw schoonmoeder in Skopje (Macedonië) en uw eigen moeder in Servië. Na de huiszoeking zou uw moeder afwisselend onderdak gekregen hebben bij haar twee broers in de stad Preshevë. Kort na de geboorte zou u op 1 maart 2010 met uw vrouw en pasgeboren dochtertje naar Servië teruggekeerd zijn, waar u eveneens zou intrekken bij de broers van uw moeder. Naar het huis in Miratovac zou u sindsdien niet meer teruggekeerd zijn uit angst dat de Servische gendarmerie ook u zou komen arresteren. Tot en met uw vertrek naar België zouden zich geen concrete problemen meer hebben voorgedaan. Omwille van uw voortdurende angst ook gearresteerd te zullen worden en omdat u niet langer bij uw ooms wilde blijven inwonen, zou u op 11 september 2010 alsnog besloten hebben om Servië samen met uw vrouw (A. M. (...), O.V. 6.686.778), uw twee minderjarige kinderen en uw moeder (Z. M. (...), O.V. 6.686.794) te verlaten. Op 12 september zou u in België aangekomen zijn, en de volgende dag vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: de Servische geboorteakten van uzelf, uw moeder, R. (...) en T. (...); de Macedonische geboorteakten van uw vrouw en R. (...); de Servische nationaliteitsbewijzen van uw moeder, R. (...) en T. (...); de Macedonische nationaliteitsbewijzen van uw vrouw en R. (...); uw Servische identiteitskaart; de Macedonische identiteitskaart van uw vrouw; de Servische identiteitskaart van uw moeder; uw Servische rijbewijs; de Servische paspoorten van uzelf, uw moeder en uw beide kinderen; het Macedonische paspoort van uw vrouw; uw Servische huwelijksakte; uw Macedonische huwelijksakte; de Servische mutualiteitsboekjes van R. (...) en T. (...); een USB-stick met één opname van de huiszoeking door de Servische gendarmerie op 14 juli 2009 en één opname, volgens uw verklaringen, van het illegale wapentransport waaraan uw neef één keer heeft deelgenomen.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart sinds de huiszoeking en arrestatie van uw neef Q. M. (...) op 14 juli 2009 te vrezen om eveneens gearresteerd te zullen worden door de Servische gendarmerie. U heeft echter op geen enkele wijze aannemelijk kunnen maken waarom u gevisieerd zou worden door de Servische autoriteiten. Zo verklaart u uitdrukkelijk nooit deel uitgemaakt te hebben van het UÇK of het UÇPMB, laat staan deelgenomen te hebben aan gevechten in Kosovo. U ontkent tevens iedere betrokkenheid bij illegale wapentransporten (gehoorverslag CGVS 9 en 11). Uw neef Q. (...) daarentegen zou wel éénmaal ingestemd hebben als chauffeur met een illegaal wapentransport, waar bovendien beelden van zouden bestaan (gehoorverslag CGSV 8). Er dient dan ook opgemerkt te worden dat het er op lijkt dat u op geen enkele manier aanleiding heeft gegeven om u bij de Servische autoriteiten verdacht te maken, in tegenstelling tot uw neef Q. (...), zonder hierbij een oordeel te willen vellen over diens schuldvraag in het huidig lopende Servisch onderzoek. Volgens uw verklaringen baseert u uw vrees op het feit dat u uw neef verscheidene keren op zijn legale transporten vergezeld heeft (gehoorverslag CGVS 8).

Twee belangrijke elementen lijken deze vrees echter te ondermijnen. Vooreerst zou u tijdens uw laatste verblijf van meer dan zes maanden in de stad Preshevë, waar de Servische gendarmerie eveneens aanwezig is, op geen enkel moment door hen benaderd of lastiggevallen zijn (gehoorverslag CGVS 4 en gehoorverslag A. (...) CGVS 8). Daarnaast zou u sedert de huiszoeking probleemloos rond hebben kunnen reizen met uw officiële documenten. Zo verklaart u met uw identiteitskaart meermaals de grens met Kosovo overgegaan te zijn (gehoorverslag CGVS 7), en wijzen de stempels in uw paspoort en verklaringen van uw vrouw er op dat ook uw verplaatsingen naar Macedonië geen enkel probleem stelden (gehoorverslag A. (...) CGVS 6). Indien u werkelijk door de Servische autoriteiten gevisieerd zou worden, zou een dergelijke bewegingsvrijheid eerder onwaarschijnlijk zijn. De intimiderende ervaring van de huiszoeking die u en uw gezin als huisgenoten van uw neef Q. (...) ongewild hebben moeten ervaren is op zich dan ook onvoldoende aanleiding om te kunnen besluiten dat er in uw geval sprake kan zijn van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Ze is evenmin van die aard dat er sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Het door u aangehaalde probleem dat zich éénmaal gesteld heeft met een patrouille van de Servische gendarmerie in 2008, waarbij u geslagen werd omdat u geen identiteitsdocumenten bij u had (gehoorverslag CGVS 12), dateert van voor de huiszoeking en wijst er evenmin op dat u gevisieerd zou worden door de Servische autoriteiten. Bij alle andere identiteitscontroles, waarbij u uw identiteitskaart wel op zak had, heeft u immers geen problemen ondervonden (gehoorverslag CGVS 12-13). Volgens de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, is de Servische gendarmerie een paramilitaire organisatie die heel wat weerstand oproept bij de Albanese bevolking die hen percipieert als zijnde agressief en intimiderend. In het verleden zijn er voorbeelden geweest dat deze gendarmerie haar boekje te buiten zou zijn gegaan. Hiertegen werd ook uitvoerig en herhaaldelijk geprotesteerd. Lokale Albanese politieke leiders brachten dit meermaals ter sprake in hun contacten met de media en

met nationale en internationale organisaties, alsook in hun overleg met de Servische regering. U heeft echter nagelaten om uw negatieve ervaring met deze patrouille ergens aan te klagen, zoals bijvoorbeeld bij de Ombudsman, omdat er toch 'niemand van wakker ligt daar' (gehoorverslag CGVS 13). Dit kan echter bezwaarlijk als afdoende reden voor uw nalaten beschouwd worden. Wat er ook van zij, deze éénmalige gebeurtenis naar aanleiding van uw vergeten identiteitskaart kan evenmin als een geval van persoonlijke vervolging door de Servische autoriteiten beschouwd worden.

Ondanks voornoemde vaststellingen wenst u echter niet opnieuw in te trekken in het huis van uw neef Q. (...), omwille van de traumatiserende ervaring die u en uw gezin er meegemaakt hebben. Dit neemt echter niet weg dat u geen andere mogelijkheden tot verblijf in Servië zou hebben. Zo verklaart u sinds uw terugkeer naar Servië bij twee ooms terecht gekund te hebben (gehoorverslag CGVS 4). Het argument dat u niet eeuwig bij familieleden kon blijven wonen, maar dat u bij gebrek aan werk niet over de nodige middelen beschikt om een andere woning te vinden, kunnen niet als afdoende reden beschouwd worden (gehoorverslag CGVS 13 en gehoorverslag A. (...) CGVS 7). Het betreft immers redenen van sociaal-economische aard die bijgevolg niet ressorteren onder de criteria van de Vluchtelingenconventie.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. De identiteitskaarten, geboorteakten, nationaliteitsbewijzen en paspoorten van u en uw familieleden en uw rijbewijs bevestigen louter uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. De twee video-opnames bevestigen enerzijds de huiszoeking op 14 juli 2009 door zwaarbewapende Servische gendarmes en anderzijds het bestaan van een video-opname met betrekking tot een illegaal munitiedepot en –transport op een ongedefinieerd moment, hetgeen hier evenmin in twijfel getrokken wordt. De mutualiteitsboekjes van uw kinderen hebben geen invloed op uw asielaanvraag.

Tot slot kan er wat uw vrouw en uw kinderen betreft nog aan toegevoegd worden dat zij over het Macedonische staatsburgerschap beschikken (gehoorverslag A. (...) CGVS 2). Voorts woont uw schoonfamilie, waarmee u in goede verstandhouding leeft, nog steeds in Skopje (Macedonië). Zo bleef uw oudste kind gedurende de 7 maanden die u in Kosovo doorbracht gedeeltelijk bij uw schoonmoeder. Gevraagd naar de mogelijkheid om u met uw gezin ginds te vestigen, geeft u aan dit niet te willen omdat er geen werk is en het er bijgevolg moeilijk overleven is (gehoorverslag CGVS 13). Uw vrouw argumenteert dat naar Macedonië verhuizen niet mogelijk is, omdat u niet over Macedonische verblijfsdocumenten beschikt. Over de procedure om de Macedonische nationaliteit te bekomen, verklaart uw vrouw dat dit een dure procedure is waar veel jaren overheen zouden gaan (gehoorverslag A. (...) CGVS 7). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, zou de procedure heel wat eenvoudiger liggen, vooral aangezien u in 2010 reeds 2 jaar (en intussen al 3 jaar) officieel gehuwd bent. Tegenwoordig kunnen buitenlandse partners van Macedonische staatsburgers immers zelf Macedonisch staatsburger worden na een driejarig huwelijk en een éénjarig legaal verblijf in Macedonië. De beheersing van de Macedonische taal is hierbij wel een vereiste. De informatie waarover het CGVS beschikt werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een enig middel beschouwd kan worden, beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Voorts roept zij de schending in van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekende partij meent dat door verwerende partij een beoordelingsfout werd begaan.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke

gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen zodat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij als gespecialiseerde asielinstantie haar beslissing op een correcte en adequate manier hoort te motiveren en zich dus niet tot een stijffiguur of een vage en stereotype formule mag beperken. Voorts citeert zij deels artikel 1 van voormeld Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, biedt zij een theoretisch overzicht van daders en redenen van vervolging, omschrijft zij onder verwijzing naar het UNHCR het begrip sociale groep en vat zij vervolgens haar asielrelaas op summere wijze samen. Verwerende partij is goed op de hoogte van de situatie in Servië en weet dat het niet ongebruikelijk is om daar vervolgd te worden omwille van banden met de UCK of UCPMB, aldus verzoekende partij.

De Raad wijst er echter op dat het weergeven van enkele theoretische aspecten, het herhalen van de asielmotieven en het louter *in abstracto* benadrukken van problematische contacten met het UCK of UCPMB niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt integendeel aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Waar verwerende partij wordt verweten zich te beperken tot een stijffiguur of een vage en stereotype formule, dient te worden vastgesteld dat dit argument elke feitelijke grondslag mist nu iedere asielaanvraag afzonderlijk wordt behandeld en de bestreden beslissing zich duidelijk toespitst op de individuele, persoonlijke situatie van verzoekende partij. Zo werd uitgebreid beargumenteerd dat verzoekende partij, die in tegenstelling tot haar neef Q. geen banden onderhield met het UCK of het UCPMB en evenmin betrokken was bij een illegaal wapentransport, geen enkele reden had om de Servische gendarmerie te vrezen, te meer nu zij tijdens haar laatste verblijf van zes maanden in de stad Preshevë op geen enkel moment door hen werd benaderd en zij sedert de huiszoeking naar eigen zeggen probleemloos – en dit zelfs grensoverschrijdend – kon rondreizen met officiële documenten. Het enige voorval met de patrouille van de Servische gendarmerie dateert van reeds vóór de huiszoeking en wijst er in het licht van bovenstaande gegevens – met name haar bewegingsvrijheid en het feit dat zij sindsdien nooit meer werd benaderd – geenszins op dat zij geïnterviewd zou worden. Vermits verzoekende partij zich geen enkele moeite getroost om deze punten van de motivering met specifieke elementen te ontcrachten, blijven zij onverminderd overeind. De bemerking van verzoekende partij dat geen rekening werd gehouden met de werkelijke toestand in het land van herkomst en dat zij er niet van voldoende bescherming kan genieten, is derhalve niet dienend daar elke asielaanvraag op individuele wijze dient te worden onderzocht – wat zoals hoger gesteld *in casu* gebeurde – en uit dit onderzoek blijkt dat verzoekende partij op generlei wijze aantoonbaar persoonlijk problemen te kennen met de Servische autoriteiten en/of door hen te worden geïnterviewd.

2.2.3. Betreffende het argument dat verzoekende partij zich eventueel ook elders in Servië of zelfs in Macedonië bij haar schoonfamilie kan vestigen, werpt zij op dat de voorgestelde verhuizing volgens het UNHCR toegankelijk moet zijn "*in de praktijk, in juridische en veiligheid*", hetgeen hier niet het geval is. De "*publiciteit*" van de haar aangewreven acties impliceert immers dat het niet volstaat dat zij en haar gezin naar een ander deel van Servië verhuizen teneinde te ontkomen aan hun problemen met de gendarmerie. Met betrekking tot een eventuele verhuis naar Macedonië wenst verzoekende partij er bovendien aan te herinneren dat ook het economische aspect in overweging dient te worden genomen.

De Raad stelt echter vast dat verzoekende partij na haar terugkeer uit Kosovo op 1 maart 2010 probleemloos bij de broers van haar moeder terecht kon in Preshevë, waar zich tot en met haar vertrek in september 2010 op geen enkel vlak problemen voordeden. De verklaring dat zij sinds haar terugkeer naar haar eigen stad Preshevë geen enkele moeilijkheid ondervond, ontcracht op volstreekte wijze het betoog als zou "*de publiciteit*" die werd gegeven aan haar vermeende acties haar verhinderen om waar dan ook in Servië haar leven op een veilige en rustige manier verder te zetten.

Verder dient te worden aangestipt dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij pretendeert, terecht werd opgemerkt dat louter socio-economische overwegingen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van voormeld Verdrag betreffende de status van vluchtelingen. De Raad merkt

bovendien op dat uit wat voorafgaat blijkt dat er – behalve het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel, dat evenwel op generlei wijze wordt geconcretiseerd – geen enkele reden is voor verzoekende partij om zich niet opnieuw in haar eigen woonst in Preshevë te vestigen, zodat socio-economische beletsels voor het kopen van een nieuw huis in Servië of het doorlopen van een dure procedure in Macedonië niet eens aan de orde zijn.

2.2.4. Ten slotte benadrukt verzoekende partij dat de afwezigheid van bewijs niet automatisch het weigeren van de status van vluchteling impliceert. Haar relaas is immers coherent en vertoont geen grote tegenstrijdigheden. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad van State, waarin dieper wordt ingegaan op de gevolgen van tegenstrijdigheden in opeenvolgende verhalen van een asielzoeker, betoogt verzoekende partij dat er aldus geloofwaardigheid dient te worden gehecht aan haar relaas.

De Raad constateert dat voormeld verweer geen enkele relevantie vertoont met onderhavige asiel-aanvraag, nu er geen sprake is van een gebrek aan bewijs of het ongeloofwaardig bevinden van de opgeworpen asielmotieven. Verwerende partij kwam louter tot de conclusie dat de vrees in hoofde van verzoekende partij onterecht was, gelet op het feit dat er geen enkele reden was – mogelijk in tegenstelling tot haar neef Q. – om als verdacht te worden beschouwd door de Servische gendarmerie (zie punt 2.2.2.). Op goede grond werd dan ook geoordeeld dat verzoekende partij niet in aanmerking kwam voor het statuut van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of het statuut van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partij aanvoert dat de bestreden beslissing evenmin op afdoende wijze motiveert waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Servië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.6. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT